

ת"פ 20084/06/18 - מדינת ישראל נגד אדהם גית

בתי משפט

ת"פ 20084-06-18
31 מרץ 2019

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

אדהם גית

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.5.2018 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, הלך המתלון ברחוב דרך בית לחם בירושלים, כשהוא אוחז בשתי ידיו מכשיר טלפון נייד סמסונג נוט 5 וכותב במכשיר הודעות תוך כדי הליכה.

הנאשם הבחין במתלון, וגמלה בלבו החלטה לשדוד את מכשיר הטלפון. הנאשם התקרב אל המתלון מאחוריו, כשהוא רוכב על אופניים חשמליות, האט מעט עם הגיעו למתלון, חטף את הטלפון מידי המתלון ונמלט מהמקום ברכיבה מהירה.

המתלון החל לרוץ אחרי הנאשם, תוך כדי קריאות "גנב גנב". ל.ג. שעבד בסמוך למקום, שמע את קריאותיו של המתלון וניגש לסייע לו. ל.ג. הבחין בנאשם הנמלט ובעט באופניים החשמליות במטרה לעכבו. כתוצאה מכך נפל הנאשם ארצה.

בהמשך, המתלון ניגש אל הנאשם וניסה ליטול חזרה את הטלפון מידי הנאשם, אולם הנאשם התנגד והחל עימות פיסי בין השניים. הנאשם התרומם ונמלט מהמקום בריצה.

תסקיר שירות המבחן:

3. על פי האמור בתסקיר שירות המבחן מיום 26.3.2019, הנאשם בן 19, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בשכונת ג'בל מוכבר והחל לבצע מאסר בעבודות שירות, שהוטל עליו בת"פ 18008-09-17 בבית משפט השלום

בירושלים.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם.

לגבי הנאשם צוין כי הוא למד תשע שנות לימוד, ועזב כדי לסייע לכלכלת המשפחה.

לגבי העבירה הנוכחית, הנאשם לקח אחריות למעשיו. לדבריו גנב את הטלפון כדי למכור אותו ולהשתמש בכספי המכירה לנסיעות. לדבריו הנאשם, מעצרו הנוכחי, כמו גם תגובת משפחתו למעצרו, היוו עבורו גורם מרתיע מאוד.

מבחינת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום - צוין כי מדובר ב"בגיר צעיר", בעל עבר פלילי קודם בתחום הרכוש והאלימות, אשר גזר דין קודם של מאסר לריצוי בעבודות שירות לא גרם להרתעתו. כן צוין כי הנאשם חי מגיל צעיר בתנאי עזובה והזנחה, משפחתו עסוקה בהישרדות יומיומית ואיננה מסוגלת להציב לו גבולות חיצוניים ברורים. במצבי מצוקה, תוך צורך בסיפוק צרכיו המידיים, עלול הנאשם לפעול באימפולסיביות ואף בתוקפנות, ללא חשיבה על השלכות מעשיו. אלה מהווים גורמי סיכון לעבריינות.

לצד האמור, מדובר בבגיר צעיר אשר חווה לראשונה מעצר מאחורי סורג וברית, חוויה אשר חידדה עבורו את גבולות המותר והאסור ואת השפעות התנהלותו על חייו. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה ואף הצליח להביע אמפתיה ותחושות אשמה באשר לנזק שהסב לנפגע, אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

שירות המבחן העריך כי שהייה ממושכת בכלא עלולה להוביל להתדרדרות במצבו של הנאשם. יחד עם זאת, הנאשם זקוק לגבול חיצוני חד וברור אשר יבהיר לו את תוצאות מעשיו.

לפיכך הומלץ על הטלת מאסר בפועל, לתקופה קצרה ככל הניתן.

ראיות לעונש:

4. הוגשה הצהרת נפגע עבירה, לפיה, לדברי המתלון, טלפון דומה לזה שנשדד ממנו, עולה כ- 3,000 ₪. כן ציין המתלון כי כתוצאה מגניבת הטלפון, הוא נאלץ לשחזר הזמנות של לקוחות, הוא נאלץ לבקר שוב אצל לקוחות ולקחת מידות, מאחר שבטלפון היו תמונות שצילם בעניין זה, וכן אבדו מספרי טלפון של כ- 1,000 לקוחות פוטנציאליים. עוד ציין המתלון אבדן יום עבודה. להערכת המתלון, סך כל הנזק עומד על כ- 7,000 ₪.

5. הוגש רישום פלילי של הנאשם. לנאשם הרשעה קודמת אחת בת"פ 18008-09-17 של בית משפט השלום בירושלים.

הוגשו כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין מיום 10.4.2018, מהם עולה כי מדובר בעבירה זהה במהותה לעבירה הנוכחית - תקיפה לשם גניבה, כאשר ביום 30.8.2017 הבחין הנאשם במתלוננת שעמדה בתחנת אוטובוס, כשהיא מחזיקה בידה טלפון נייד. הנאשם משך מידה את הטלפון ונמלט בריצה מהמקום.

הנאשם נדון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים

בעבירת גניבה. מפרוטוקול דיון שהוגש לאחר הטיעונים לעונש, עולה כי בעקבות מעצרו של הנאשם בתיק הנוכחי, הופסקו עבודות השירות ונגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך שישה חודשים ויום, לריצוי החל מיום 10.7.2018.

6. העיד אביו של הנאשם, מר יוסף גית. לדבריו, הנאשם טעה, וכדי ללמדו לקח, לא הסכים להחזיקו במעצר בית ולא תמך בו כספית בהיותו במעצר. האב ציין כי הוא מקווה שהנאשם למד לקח וכשיצא מהכלא יפתח דף חדש בחייו.

טיעוני ב"כ הצדדים:

7. ב"כ המאשימה טען בטיעוניו לעונש כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על הגוף, על החירות, על הכבוד ועל הקניין. לדבריו, במקרה זה פגע הנאשם בערכים המוגנים, שהם בליבת זכויות האדם, החירות, וההגנה על זכותנו להסתובב עם הרכוש הפרטי שלנו, עם המידע שיש בטלפון שלנו וההגנה על גופנו. לדבריו, מתייחסים לביתו של אדם כאל מבצרו, אך גם המרחב הפרטי של אדם הוא מבצרו, והחדירה אליו לעיתים קשה יותר.

לדברי ב"כ המאשימה, מדובר בעבירת שוד, באירוע אלים שעלול להסלים, כפי שקרה במקרה זה.

לגבי מדיניות הענישה הנהוגה, טען ב"כ המאשימה כי בתי המשפט ראו בעבירת השוד עבירה חמורה, וקבעו כי יש להחמיר בענישה, כדי להרתיע מפני המשך ביצוע עבירות. ב"כ המאשימה טען כי בעבירות השוד ישנו מגוון רחב של פסיקה. לדבריו, הנסיבות במקרה דנן הן חמורות - השימוש בכוח, תוך כדי בריחה לאחר חטיפת הטלפון, אירוע במהלכו משתמשים בכוח כלפי אדם אחר, תוך כדי לקיחת רכוש.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין.

בהתחשב במכלול הנסיבות, ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 לבין 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

לגבי מיקום הנאשם בתוך המתחם, התייחס ב"כ המאשימה להודאתו של הנאשם, לחיסכון בעדותו של המתלונן ובזמן שיפוטי יקר, ולנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן. מנגד, הפנה לנזק שנגרם למתלונן, כמפורט בהצהרת נפגע עבירה, ולעברו הפלילי של הנאשם, בעבירה דומה מלפני זמן לא רב. כן הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם נותרו בעינם. לדבריו, נדרשת ענישה מוחשית, בין היתר כדי להרתיע את הנאשם.

לפיכך ביקש לגזור עונשו של הנאשם באמצע המתחם, ולהטיל עליו מאסר בפועל למשך 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

בהשלמת טיעון הובהר לגבי הפעלת המאסר על תנאי, כי המאשימה מבקשת בתיק זה גזירת מאסר בפועל למשך 26 חודשים והפעלת המאסר על תנאי של ארבעה חודשים במצטבר, סך הכל 30 חודשי מאסר בפועל.

8. ב"כ הנאשם התייחס בטיעוניו להצהרת נפגע העבירה, וטען כי שווי הטלפון הגנוב הוא כ- 800 ₪. לדבריו, נוכח

אי הדיוק בעניין זה בהצהרת נפגע העבירה, יש להתייחס גם לשאר הנתונים הנתונים "בערבון מוגבל".

לדברי ב"כ הנאשם, מדובר בנאשם שהיה צעיר מגיל 19 בעת ביצוע העבירה. לחובתו הרשעה קודמת בעבירה דומה, אך זהו מעצרו ומאסרו הראשון של הנאשם, ובכך יש הבדל ממשי בין העבירה הנוכחית לבין העבירה הקודמת.

לגבי העונש בתיק הקודם - הנאשם לא יכול היה לבצע את עבודות השירות, לאחר שנעצר בתיק הנוכחי, והוא ריצה מאסר בפועל בתקופת המעצר בתיק הנוכחי. לדבריו, העובדה שמדובר במאסר ראשון יש לה משמעות מבחינת הפקת הלקחים - מדובר בישיבה ראשונה בין כותלי הכלא, עם אוכלוסייה עבריינית.

לגבי נסיבות העבירה הפנה ב"כ הנאשם לאמור בכתב האישום, לפיו מכשיר הטלפון נחטף מידי של המתלונן ללא שהיה מגע פיזי בין הנאשם לבין המתלונן. לגבי סוף האירוע, למצוין בכתב האישום כי היה "עימות פיזי", טען ב"כ הנאשם כי בכתב האישום לא הוברר מה טיבו של אותו עימות. אין טענה כי נגרם למתלונן נזק בעקבות אותו עימות, ומכאן שמדובר בעימות פיזי ברף נמוך מאוד. לדבריו, הדבר קרה לאחר שהנאשם לקח את מכשיר הטלפון ועזב את המקום, אדם אחר הפיל אותו לרצפה, והמתלונן הגיע אל הנאשם.

כן הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן, בעניין המצב הכלכלי הקשה של המשפחה, שהנה משפחה קשת יום העסוקה בהישרדות יומיומית; להשפעת מצב המשפחה על הנאשם; לתגובת המשפחה למעצר - אשר חידדה עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו והיותה גורם מרתיע; ולכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו. כן הפנה לאמור בתסקיר, לגבי גילו הצעיר של הנאשם והחשש מפני חשיפה ממושכת לעבריינות, אשר עלולה להביא להתדרדרות במצבו של הנאשם. המלצת שירות המבחן הייתה לגזור על הנאשם מאסר לתקופה קצרה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, לפיה נקבעו מתחמי ענישה בין שישה חודשי מאסר לבין 24 חודשים, והוטלו שישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות או בכלא.

לגבי העונש בתוך המתחם, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד היום, בציינו כי מאחר שהמתחם מתחיל במאסר בעבודות שירות, שישה חודשי מאסר בפועל הם מעל למתחם.

לדברי ב"כ הנאשם, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנטילת אחריות על ידו ובכך שמדובר במאסרו הראשון, יש למקם את העונש קרוב לתחתית המתחם, בקרבת שישה חודשי מאסר בפועל.

לגבי הפעלת מאסר על תנאי מתיקו הקודם של הנאשם, ביקש כי חלקו יופעל בחופף, כך שהעונש לא יחרוג מעשרה חודשי מאסר בפועל.

מבחינת היחס בין מעצרו של הנאשם, לבין המאסר מהתיק הקודם, שהחל במהלך תקופת המעצר - ב"כ הנאשם טען כי נקבעה לנאשם ועדת שחרורים בתיק האחר, כדי לנכות שליש ממאסרו. אולם הנאשם היה עצור, ולפיכך ויתר על הליך השחרור המוקדם, שנוכח מעצרו לא הייתה לו כל משמעות. לפיכך ביקש לנכות מהמאסר הנוכחי את מלוא תקופת המעצר, החל מיום 31.5.2018.

9. הנאשם אמר בתום הטיעונים לעונש כי הוא מצטער מאוד על מעשיו. לדבריו מצפנו מייסר אותו, הוא למד

לקח מהמעצר, ובעתיד הוא מבקש "ללמוד ולקחת אחריות".

מתחם העונש:

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

11. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירת השוד קבע המחוקק עונש של 14 שנות מאסר.

12. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

ב"כ המאשימה הפנה לת"פ 30704-12-13 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יליסייב (7.4.2014) - שוד טלפון באיומי סכין. הטלפון הוחזר על ידי עוברי אורח שרדפו אחרי הנאשם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין שלוש לבין שש שנות מאסר, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, מאסר למשך ארבע שנים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪ (ערעורו של הנאשם נדחה - ע"פ 3658/14); ת"פ 26710-05-13 מדינת ישראל נ' עדי שאפע (3.3.2015) - שוד טלפון - המתלוננת עמדה והסתכלה במכשיר הטלפון שלה, הנאשם חטף את הטלפון בכוח מידה ונמלט מהמקום. בהתחשב במכלול השיקולים ובין היתר בפסיקה הנהוגת, נקבע מתחם עונש הולם בין שישה לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 4841/13, 5356/13 עומר ספי ואח' נ' מדינת ישראל (6.2.2014) - בגין שוד טלפון, תוך שימוש באלימות, נקבע מתחם עונש הולם בין שנתיים לבין ארבע שנות מאסר בפועל, על אחד המערערים נגזר עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים ועל המערער האחר נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה; ע"פ 722/13 איברהים יחיא נ' מדינת ישראל (29.6.2014) - על המערער, שהורשע בשוד תוך שימוש באלימות ובשהייה בלתי חוקית בישראל, נגזר מאסר בפועל למשך ארבע שנים ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 24 חודשים; ע"פ 6862/13 ראיד חג'אזי נ' מדינת ישראל (7.7.2014) - בגין שוד שרשרת זהב מצווארו של המערער, נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם בין שנתיים לבין חמש שנות מאסר, ועל המערער נגזר מאסר בפועל למשך 40 חודשים. בערעור נקבע מתחם עונש הולם בין שישה לבין עשרים ושמונה חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המערער הועמד ברף העליון של המתחם; ע"פ 5942/13 אבו דלו מג'ד נ' מדינת ישראל (10.2.2014) - המערער הורשע בשוד טלפון, בכך שמשך בכוח מכשיר טלפון מידיה של המתלוננת ונמלט עמו. על

המערער נגזר עונש מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה; ת"פ 11618-10-17 מדינת ישראל נ' יצחק אייטגב (11.2.2018) - המערער הורשע בשוד ובקבלת דבר במרמה. עבירת השוד התייחסה לחטיפת טלפון מידה של המתלוננת, תוך הפלת המתלוננת לרצפה, וקבלת הדבר במרמה התייחסה ללקיחת טלפון מהמתלונן במרמה. בגין עבירת השוד נקבע מתחם עונש הולם בין שישה לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ובגין קבלת דבר במרמה נקבע מתחם בין מאסר קצר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו שמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ 8619-04-15 מדינת ישראל נ' תאאר אבו טעמה (11.2.2016) - בגין סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, בנוגע לשוד טלפון, נגזר על הנאשם מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 26710-05-13 מדינת ישראל נ' פלוני (2.3.2015) - בגין שוד טלפון, תוך חטיפתו בכוח מידי המתלוננת, נגזר על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך שישה חודשים ועונשים נלווים; ת"פ 21990-04-12 מדינת ישראל נ' יעקב בלביסי (6.5.2013) - בגין תקיפה לשם גניבה, במשיכת תיקה של המתלוננת מכתפה, תוך גרירת המתלוננת, במסגרת הסדר טיעון לפיו הצדדים יטענו להטלת שישה חודשי מאסר בפועל, המאשימה תטען לריצוי בכלא והסנגור יטען לריצוי בעבודות שירות, נגזרו על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בכלא.

13. לעניין הערך החברתי שבבסיס עבירת השוד - מדובר בהגנה על גופו של אדם ועל קניינו, ובהגנה על ביטחונו האישי של הציבור.

וראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2013):

"למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך, לתופעה שניתן להגדירה כ"מכת מדינה", כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובבטחונם של הציבור בכללותו".

14. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - תחילתו של המעשה בחטיפת טלפון נייד מידיו של המתלונן, שהתהלך ברחוב כשהוא אוחז את הטלפון בידיו וכותב הודעות תוך כדי הליכה. בשלב זה לא היה שימוש באלימות כלפי גופו של המתלונן. בהמשך, לאחר שהנאשם נמלט מהמקום, אדם אחר ששמע את צעקותיו של המתלונן "גנב גנב", הצליח להפיל את הנאשם ארצה, ואז הגיע אליו המתלונן, ניסה ליטול חזרה את הטלפון, הנאשם התנגד ובין השניים היה "עימות פיזי", בסופו התרומם הנאשם ונמלט בריצה מהמקום. שלב זה של האירוע יש בו שימוש באלימות, תוך התנגדות לכך שהמתלונן ייקח את מכשיר הטלפון שלו חזרה.

כתב האישום אינו מתאר נזק פיזי שנגרם למתלונן, אך כעולה מהצהרת נפגע העבירה, נגרם למתלונן נזק כספי, בשל גניבת הטלפון, ונזקים נוספים הקשורים במידע שהיה בטלפון הגנוב.

15. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן, ובין היתר השימוש במידה מסוימת של כוח בעימות עם המתלונן, לאחר שהמתלונן הצליח לתפוס את הנאשם, והמלטות עם הטלפון גם לאחר עימות פיזי, ובהתחשב בפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין שמונה לבין עשרים ושישה

חודשי מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם:

16. בקביעת העונש בתוך המתחם, יש להתחשב, מחד גיסא, בגילו הצעיר של הנאשם, שהנו כבן 19 שנה; בהודאתו של הנאשם, בהבעת החרטה ובקבלת אחריות של הנאשם למעשיו; בנסיבותיו האישיות, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ובהשפעה של מעצרו ומאסרו על משפחתו. כן יש להתחשב בכך שזהו מעצרו ומאסרו הראשון של הנאשם. מאידך גיסא, יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, שהורשע זמן לא רב לפני האירוע מושא כתב האישום בעבירה דומה; בכך שעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי לא הרתיעו את הנאשם; ובהערכת הסיכון להישנות העבירות כעולה מתסקיר שירות המבחן.

בנסיבות אלה, יש להעמיד את עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון של המתחם.

17. הנאשם נעצר בתיק זה ביום 31.5.2018.

במהלך מעצרו, ביום 10.7.2018, החליט בית משפט השלום על הפסקת עבודות שירות שנגזרו על הנאשם בת"פ 18008-09-17 והטלת שישה חודשי מאסר ויום, מיום מתן ההחלטה.

לכאורה אין לנכות תקופה זו ממאסרו הנוכחי של הנאשם, שכן לא מדובר בתקופת מעצר אלא במאסר בתיק אחר. יחד עם זאת, נוכח דברי ב"כ הנאשם, כי הנאשם ויתר על ניכוי שליש מתקופת המאסר מאחר שממילא שהה במעצר, ינוכה חלק מהתקופה מהמאסר הנוכחי.

18. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך עשרה חודשים.

ב. אני מפעילה מאסר על תנאי של ארבעה חודשים, שנגזר על הנאשם בת"פ 18008-09-17 של בית משפט השלום בירושלים, חציו בחופף וחציו במצטבר למאסר הנוכחי.

סך הכל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. מתקופת המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 31.5.2018 עד 10.7.2018, ומיום 1.11.2018 עד היום.

ד. מאסר על תנאי של שישה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 3,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.2019.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, במעמד הנאשם, ב"כ הצדדים ומתורגמן לשפה הערבית.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**